

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 У.23434/10
02.12.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Олге Петровић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судијским помоћником Николом Крушкоњом, као записничарем, у управном спору по тужби тужилаца У.П. из К., Улица ... и У.Ж. из К, Улица ..., које заступа пуномоћник Д.Ћ, адвокат из Б, Улица ..., против решења Министарства финансија Републике Србије у Б, Сектора за имовинско-правне послове ... број ... од ... године, уз учешће заинтересованог лица Републике Србије, коју заступа законски заступник Републички јавни правобранилац, у предмету административног преноса, након усмене и јавне расправе, одржане дана 25.11.2010. године, у присуству пуномоћника тужиоца, заступника туженог и законског заступника заинтересованог лица, у седници већа одржаној дана 02.12.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Свака странка сноси своје трошкове.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужилаца, изјављена против решење Градске управе за имовину, Одељење за имовинско-правне послове у К, број ... од ... године, којим је под ставом један диспозитива извршен административни пренос права коришћења на кп.бр. ..., у површини од ... ха, кп.бр. ... , у површини од ... ха и кп.бр. ... , у површини од ... ха, уписаних у лист непокретности број ... као К. I, као државна својина, са правом коришћења уписаног у корист пок. У.М. и пок. У.Р, обоје бивших из М, чији су правни следбеници на основу наслеђа У.П. и У.Ж, оба из К, са

уделом од по 3/8 и Р.М. из К., са уделом од 2/8, а у корист корисника административног преноса Републике Србије, ради обезбеђења дела неновчаног оснивачког улога Републике Србије у заједничко предузеће Ф.А.С. д.о.о. К., предвиђеног измењеним и допуњеним уговором о заједничком инвестиционом улагању између Р.С, Ф.Г.А. и Ф.А.С. д.о.о. од ... године, закљученом на основу закључка Владе Републике Србије ... број ... од ... године. Ставом два диспозитива првостепеног решења одлучено је да ће о накнади за извршени административни пренос бити расправљено у посебном поступку одмах по правноснажности тог решења, док је ставом три обавезан корисник административног преноса да у року од 15 дана по правноснажности тог решења достави Градској управи града К. писмену понуду о облику и висини накнаде за извршени административни пренос. Ставом четири диспозитива су обавезани тужиоци и Р.М. да непокретности означене у ставу један диспозитива првостепеног решења предају у својину и државину кориснику административног преноса у року од 15 дана од дана правноснажности одлуке о накнади. Под ставом пет донета је одлука да свака странка сноси своје трошкове.

У тужби, поднесцима и речи на расправи, тужиоци су, преко пуномоћника, оспорили законитост решења туженог због учињених повреда одредаба Закона о општем управном поступку, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене Закона о експропријацији, као и због погрешне одлуке о трошковима поступка. Министарство финансија као орган Републике Србије, која је корисник административног преноса, није могло да одлучује по жалби тужилаца у овој управној ствари. Првостепени орган странкама није достављао предлог за експропријацију са доказима које корисник административног преноса је био дужан да достави уз предлог, већ је странкама достављен само позив са назнаком да се ради о поступку експропријације. Првостепени орган је одбијао на расправи да уручи предлог и доказе по захтеву странака и њихових пуномоћника онако како то предвиђа Закон о експропријацији. Издата потврда о обезбеђеним средствима за накнаду за ову експропријацију је у супротности са Законом о буџету, што значи да није утврђен стварни износ средстава за спровођење наведеног административног преноса. Одлука управних органа о трошковима поступка је погрешна, јер нису признати сви стварни и нужни трошкови, а погрешно је обрачуната и вредност предмета поступка према којој су обрачунавани и адвокатски трошкови. Сматрају да је закон погрешно примењен на њихову штету, па су предложили да Суд тужбу уважи, поништи решење туженог и

предмет врати на поновни поступак и одлучивање, а да о трошковима поступка одлучи у спору пуне јурисдикције.

У одговору на тужбу тужени орган је, као и преко свог заступника на расправи и поднеску, навео да је тужба неоснована. Остао је при разлозима из оспореног решења. Чланом 8. Закона о експропријацији прописано је да Република Србија може бити корисник експропријације, а надлежност туженог за решавање по жалби на првостепено решење о експропријацији је прописана чланом 29. став 6. истог Закона. Јавни интерес је утврђен решењем Владе Републике Србије. Износ у Закону о буџету од ... динара предвиђен је за обезбеђење средстава за експропријације на целој територији Републике Србије, а износ из потврде Министарства од ... динара је износ који је обезбеђен за накнаде власницима за наведену експропријацију. Из записника о расправи може да се утврди да је пуномоћник ранијих сопственика саслушан о свим чињеницама од значаја за експропријацију, као и о свим изведеним доказима. Предложио је да суд тужбу као неосновану одбије.

Заинтересовано лице, у одговору на тужбу и на расправи преко свог законског заступника, је навело да је јавни интерес утврђен у складу са чланом 20. став 3. Закона о експропријацији и да су непокретности које су предмет административног преноса у потпуности дефинисане у прилогу Г. Предложило је да суд тужбу као неосновану одбије.

Управни суд је извео доказе увидом у списе органа и читањем решења Владе Републике Србије ... број ... од ... године, измењеног и допуњеног уговора о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, Ф.Г.А. и Ф.А.С. д.о.о. од ... године, закљученог на основу закључка Владе ... број ... од ... године, прилога Г истог уговора, те решења Општинског суда у Крагујевцу О.бр.301/66 од 11.11.1970. године, О.бр.210/80 од 15.05.1980. године. О.бр.1478/09 од 07.12.2009. године, ДН број 354/76 од 25.01.1977. године, листа непокретности Службе за катастар непокретности К. Број ... КО К. 1, преписа ЗК.УЛ ... КО М. и решења Општинске геодетске управе К. Број ... од ... године.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), након одржане усмене и јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. ЗУС-а, као и члана 8. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04 и 111/09), који се примењује сходно члану 74. ЗУС-а, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа

засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Из доказа изведених на расправи произлази да је решењем Владе Републике Србије ... број ... од ... године, утврђен јавни интерес за експропријацију и административни пренос непокретности – земљишта и објеката на земљишту који на закону могу бити предмет експропријације и административног преноса ради обезбеђења дела неновчаног оснивачког улога Републике Србије у заједничко предузеће Ф.А. д.о.о. К., предвиђеног измењеним и допуњеним уговором о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, Ф.Г.А. и Ф.А.С. д.о.о. од ... године, закљученог на основу закључка Владе ... број ... од ... године, на непокретностима у КО К. 1, дефинисаним у прилогу 4 (на енглеском језику), односно прилогу Г (на српском језику) тог уговора. Истим решењем одређена је за корисника административног преноса Република Србија.

По оцени Управног суда, правилан је закључак оба органа да су испуњени услови из члана 70 и члана 29. став 3. у вези члана 71А Закона о експропријацији ("Службени гласник РС", број 53/95, "Службени лист СРЈ", број 16/2001 и "Службени гласник РС", бр. 23/2001 и 20/2009), за усвајање предлога за административни пренос, јер су исправама поднетим уз предлог и до доношења решења, у смислу члана 27. и 28. став 4. истог Закона, доказане одлучне чињенице.

У време подношења предлога кп.бр. по култури вештачки створено неплодно земљиште у површини од ... ха., кп. бр. ... ливада 3 класе у површини од ха и кп. бр. ... ливада 3 класе у површини ... ха, све КО К. 1 су биле уписане на покојну У.М. и покојног У.Р., обоје из М., чији су правни следбеници по основу наслеђа тужиоци са уделом од по 3/8 и Р.М. из К. са уделом од 2/8, при чему је приложен и уговор о заједничком улагању. Из приложене потврде Министарства финансија утврђено је да су обезбеђена средства у износу од ... динара за ... годину ради исплате накнаде за овај административни пренос. У овом делу дати су правилни и на закону засновани разлози, како о утврђењу чињеничног стања, тако и о примени материјалног права и то члана 27., члана 29. и члана 70. Закона о експропријацији. Правилни су разлози другостепеног органа и у погледу навода тужбе којим се оспорава валидност потврде Министарства финансија као доказа, јер она јесте доказ о обезбеђењу средстава у ... години за ову експропријацију и административни пренос, а висина средстава за ову сврху у

следећој ... години може да буде одређена у новом износу по Закону о буџету за ... годину. У овом делу Управни суд прихвата разлоге другостепеног органа. У погледу навода тужбе који се тичу надлежности туженог за одлучивање о жалби, они су неосновани, јер је чланом 8. Закона о експропријацији, прописано да Република Србија може бити корисник административног преноса и експропријације, а надлежност Министарства финансија за решавање по жалби на првостепено решење о експропријацији је прописана чланом 29. став 6. у вези члана 71а. истог Закона.

У погледу навода тужбе, који су садржани и у жалби, везаних за онемогућавање тужиоцима учешћа у поступку, тиме што им није достављен предлог за експропријацију са прилогом (доказима), Управни суд је нашао да је постојала обавеза првостепеног органа да пре расправе достави власницима непокретности предлог са приложеним доказима уз позив за јавну расправу, у смислу члана 6 и члана 133. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01), али је ову повреду отклонио тиме што је тужиоцима на расправи пред првостепеним органом која је одржана ... године, прочитао наведени предлог, као и доказе који су приложени уз њега. Након тога, до доношења другостепеног решења, јер је управни поступак јединствен, тужиоци су могли да износе све чињенице и околности, да се изјашњавају о изведеним доказима и да предлажу нове, који би били од утицаја на решење ове управне ствари, имајући у виду да је од одржавања расправе пред првостепеним органом ... године, када су упознати са садржином предлога и доказа, до доношења другостепеног решења, протекло преко месец дана.

Како тужиоци у првостепеном поступку нису имали пуномоћника, а трошкове на расправи нису тражили, то је правилна одлука првостепеног органа којом је одлучено да свака странка сноси своје трошкове, при чему, сем жалбе, тужиоци у току управног поступка, нису имали других трошкова, а како је жалба одбијена, то је и захтев за трошковима састава жалбе неоснован, у смислу члана 104. став 3. ЗУП-а.

Имајући у виду наведено, Управни суд је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, па је, применом одредбе члана 40. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде под ставом I.

Одлука о трошковима Управног спора је донета у смислу члана 66. и 67. Закона о управним споровима, те члана 147. и 149. ЗПП-а, имајући у виду да тужилац није успео у управном спору, а да заступник туженог и законски заступник заинтересованог лица трошкове нису тражили.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 25.11.2010. године, I-1 У.23434/10

Записничар

Никола Крушкоња, с.р.

Председник већа-судија

Јелена Ивановић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ИО-2010